

ricos, tot excommunicationibus ligabitur, quot fuerint percusi, Bonac. num. 6. Alter. sup. Pat. Suar. num. 6. Quid si uno acti, quis multos Clericos interficiat, & probabile est unicam excommunicacionem contrahi, quanvis communius sit pro numero occisorum excommunicationes incurri, Bonac. vbi proxime, numer. 7. De quo consulas Caram. ex numer. 730.

Ibi: Secundo, si quis in elterum.

91 Eadem verba iniuria in aliquem plures incontinenti reperita pro via iniuria habentur, ac puniuntur, est omnium communis resolutio, videatur Gutier. de delict. quest. 127, num. 5. Farinac. d. quest. 22, num. 28. & quest. 105, num. 174, apud quos multi. Dubium vero est, quando diuersæ peciei sunt, quæ aliqui exprobantur, ut cum iniuriandi animo quis alterum haereticum, furem, proditorem appellat, an iste sit puniendus quasi tot iniurias irrogauerit, quæ verba hac contumeliosa protulerit? Et quamquam Bartolus, & alij afferuerint, prouoquoque verbo pœnam diuerlam esse imponendam, quam opinionem communem dicunt Bonacof. commun. verb. iniuria plures. Nihilominus ex omnibus contumelias simili dictis unicum delictum effici, vna itidem pœna plectandam cum Domino Couarru. docent Farinac. vbi proxime, Azeued. in l. 2. numer. 51. tit. 10. lib. 8. Recopi. lat. Gutier. num. 6. Plaç. d. cap. 1. num. 17. vers. Cuius quidem Bonac. sup. d. disp. 2. quest. 4. panç. 2. num. 12. vers. Ex quo patet, Baiard ad Clar. §. Iniuria ex num. 8. Tulch. lit. A. conc. 131. num. 13. Sed acrius ob repetitionem iniurias coercibit, Azeued. num. 53.

92 Sed si statuto certa pro qualibet iniuria verbali interrogatur, si piures diueriae etiam eodem imperio proferantur, pœna pro numero contumeliarum multiplicabitur, Azeued. num. 52. Lazar. Fœn. in tractat. de momentan. cap. 20. numer. 12. Baiard. num. 10. Vide infra numer. 94.

Ibi: Tertio, eodem pacio.

93 Qui muitas successivæ blasphemias

profert, vnum crimen perpetrat, pro quo pœnam statutam, eni verius gratuitem, non tam multiplicatam iubebit, Plaç. sup. vers. 4. cod. paci. Prosp. Farinac. in praxi criminali tom. 1. quest. 22. num. 29. Ioan. Gutier. in tractatu de delictis, quest. 127, num. 5. Didac. Simanc. de Catholicis institutionib. tit. 8. num. 14. Martin. Bonac. in summa, vbi sup. dict. disput. 2. quest. 4. panç. 2. numer. 11. Baiard. in addit. ad Iul. Clav. in prax. §. Blasphebia numer. 12. Auctus in cap. 25. Protor. glof. 1. num. 23. Adic. Aciat. in cap. cum non ab homine, numer. 33. de iudicis, Azeued. in l. 1. n. 4. tit. 4. lib. 8. Recopi. Boer. decis. 38. Declan. tract. crimin. lib. 6. cap. 5. num. 14. qui contra sentientes refert. Quod amplius Baiard. ex Baldio in l. 6. duo. §. Semel, num. 2. f. de arbitrio. & alij, quanvis in Deum, & Sanctos blasphemias facta, sed Bonac. num. 3. quoad forum animæ oppositum tenet sentiens, duo peccata committere, qui simul in diuersos Sanctos blasphemias profert, quod conseqüenter ad tradita supra num. 89. verius dicendum est. In o. hi diuersæ simi blasphemias in Deum, vel Sanctorum plura peccata committunt sentient. Caram. num. 742. vbi addit. ob scandalum diuersarum perlongarum multiplicari peccatum blasphemiae, licet cadem exp̄ enunciatur.

Ibi: Quartio, premiso statuto.

Exstant statuta, quo caueatur, vt qui alapam dederit, percutierit, aut iniuriæ verbalem intulerit, certa pœna coercere, etiæ actus vetus uno impetu ap̄ p̄ repetatur, quasi tenuel delinquens tenebitur, sed propter restitucionem pœna aggrauabitur, vt statim probabitur. Sed si statutorum fuerit, vt pro qualibet alapa, vel alia iniuria delinqens eisdem pœnam subiicitur, roties erit inferenda, quoties quis aduersum constitutionem venerit, etiam sub uno actu moraliter continuato; & ita committere receptum est, de quo per Farinac. d. quest. 22. ex numer. 8. Baiard. vbi proxime a numer. 9. Hieronym. Cœnall. commun. contra commun. tom. 1. quest. 4. 7. Alberic. de Rosat. & alij apud eundem, Plaç. in epitom. delictorum dict. cap. 1.

num.

num. 18. vers. Ex quo secundo deducitur, Cancer. sup. d. cap. ultim. num. 12. Caball. cap. 135. num. 7. Clar. d. quest. 84. numer. 3. Fachin. d. lib. 9. cap. 46. Guazzin. num. 5. & alij apud Farinac. d. numer. 8.

95 Quæ distinctione procedit in illo, quid uno codicilis imperio, & ictu pœna vulnera intulit, vt cum bidente, Cancer. vbi proxime, & alij, quos refert Caball. vbi numer. 5, qui de hoc latissime agit, & distinctione hinc non adhaeret, sed in distingue tenet, vt quomodo cumque statutum loquatur, pœna sit multiplicanda, nisi levissima fuerint vulnera, num. 18.

Ibi: Quinto, ab eadem radice.

96 Qui simul, aut morali quadam continuatione res diuersas surripit, etiam ad distinctos dominios pertinentes, non censetur plura farta cōmittere, vt statutum pœnam mortis imponens pro tertio furto locū habeat, quia furandi confuctudo deliderit, quo nō inducitur per actus, qui vna eadem animi deliberatione exercentur, Boer. decis. 219. num. 2. Menoch. de arbitrio. cap. 295. num. 20. Tusch. lit. D. cone. 169. num. 12. & alij per nos laudati, supra cap. proxim. num. 84. qui afferunt, farta eodem die patrata non censeri diuersa, vt pro illis, si tria fuerint, reas suspenderat, quibus adlungen Caball. cap. 59. num. 49. etiæ quoad forum internum plura peccata cōmitti. docuerint Fagund. in Decalog. lib. 2. cap. 3. num. 24. Caram. num. 1706. vbi alij.

Ibi: Sexto, his preuis.

97 Quoties pœna propter repetitionem criminis iteranda non est, augeri debet, Farinac. cum multis, num. 7. Gutier. sup. num. 6. Plaç. d. cap. 1. num. 17. vers. Cuius quidem Farinac. num. 26. Caball. cap. 145. numer. 2. Baiard ad Clar. in §. Falsum. num. 26. 27. Bertaz. conf. 520. lib. 2. Catalc. sup. d. tract. de brach. Reg. fragment. 76. Monticell. in prax. reg. 15. num. 160. Guazzin. num. 2. vers. Acetiam sciat, Plot. in l. si quando, num. 715. C. unde vi. Afficit. ad confitut. Regn. lib. 3. rubric. 40. in const. qui falsitatem, numer. 2. Quod ampliaatur, quanvis statutum dicat, in numero singulare: qui teste, aut instrumeno falso vius fuerit, tali pœna tencatur.

Est hic notandum, quod singulariter docet D. Couarr. & aperius infra vers.

Verum si idem, & refert Farinac. d. quest. 22. num. 27. licet, quod etiæ repetitio eiusdem delicti quoad vindictam publicam vniua pœna plectatur, & quo ad pri-

uatum vnumquaque factū quā lege sum comitium sit coercendum, vt ed-

ucunt Farinac. cum alijs, num. 7. Can-

ter. num. 6. Caball. cap. 135. in fine, & omi-

nes communiter, tamen pœna, qua ve-

nit parti applicanda, non multiplicabitur,

sed augmentum duntaxat recipiet pro modo iniuriarum.

Ver. Quintum, est hoc in tractatu.

Cum idem crimen ad vnum finem, ac circa eandem personam reperitur ante-

quam de eo reus fuerit delatus, aut puni-

tus vna pœna, quanquam acerbiori ad publicam vindictam est coercendum,

Farinac. num. 17. Caball. d. cap. 99. num.

50. Roch. de Curt. in cap. fin. in 1. notab. de consuetud. Grammat. vor. 17. nn. 4. Tusch.

lit. D. cone. 169. num. 3. Bertaz. conf. 24.

25. lib. 2. Quod procedit, etiæ ex inter-

vallo idem delictum committatur, sed non obtinet in criminibus momenta-

nes, vt in vulnera, sicut eis, quæ tra-

ctum habent successuum, vt quido ad-

ministrator publicæ pecunie paulatim

fatur, quod exemplum est apud Caball. sup. & hoc notarunt Farinac. Tusch. & alij. De qua latius, D. Couarr. infra vers.

Quod vero dicitur.

Ibi: Vbi quis ad obtinendam in eadem lite,

Qui in eadem lite plures testes falsos, aut instrumenta etiam ex intervallo pro-

ducit vnicam pœnam sustinet, quæ ta-

men ob repetitionem fecerit aggra-

tur, Farinac. num. 26. Caball. cap. 145. nu-

mer. 2. Baiard ad Clar. in §. Falsum. num.

26. 27. Bertaz. conf. 520. lib. 2. Catalc.

sup. d. tract. de brach. Reg. fragment. 76.

Monticell. in prax. reg. 15. num. 160. Guazzin.

num. 2. vers. Acetiam sciat, Plot. in l. si quando, num. 715. C. unde vi. Afficit. ad

confitut. Regn. lib. 3. rubric. 40. in const.

qui falsitatem, numer. 2. Quod amplia-

tur, quanvis statutum dicat, in numero

singulare: qui teste, aut instrumen-

R 2 rur;

tur, Guazzin. Affl. vbi proxime, Caball. num. 3.

Ibi: Hinc ego infero.

101 Limitatur communiter præmissa conclusio, quando semel punitus, quia falsis testibus, aut instrumentis usus est. Iterum in eadem cœla falsitatem, huiusmodi repetit, nam denuo falsi poena plementus erit, Guazzin. Caualcan. vbi proxime.

Ibi: Sic sane si quis semel percussit. Titium. Clericum eundem ex interculo plures percussent excommunicationibus ligatur, quo fuerint percutiuntur, Pat. Suar. sup. dñp. 3. scilicet 3. Vgolin. decen. sur. tab. 1. cap. 16. q. 3. n. 5. Baiard. quest. 77. num. 19. Bonacini. sup. dñ. tract. decen. sur. dñp. 1. quest. 1. punct. 5. num. 3. 5. Mar. Alter. eod. tract. lib. 3. dñp. 610. cap. 8.

Ibi: Nam semel excommunicatus.

103 Excommunicationis nexus astrictus potest iterum a iure, vel ab hominie excommunicari, quod omnibus censuris Ecclesiastice commune est, vt ex Theologis mox citandis appetat. Ita probant cap. Engeltrudam s. 3. quest. 4. l. 29. tit. 9. part. 1. Pat. Suar. sup. scilicet 2. Aula de censur. part. 2. cap. 4. dñp. 5. dub. 7. Caball. cas. 157. in fine. Baiard. vbi proxime, Sylvet. infum. verb. excommunicationis 1. num. 10. Didac. Per. in l. 1. tit. 5. lib. 8. Ordinac. Menoch. conf. 24. num. 16. Henr. in summa. lib. 13. cap. 25. q. 4. Filiuc. tract. 1. cap. 5. quest. 7. Mar. Alter. sup. cap. 7. Bonacini. vbi proxime, num. 1. vbi rationem reddit, quoniam excommunicatus manet capax transgredendi legem, que excommunicationem transgreditoribus irrogat, & quoniam secunda excommunicationis non habeat effectum eiendi ab Ecclesia iam excommunicatum, illum tamen detinendi extra ipsam effectum operatur, nam plures absolutions desiderantur, vt ait glos. in d. cap. Engeltrudam.

Ibi: Quod multum refert quantum ad absolutionem.

104 Qui pluribus excommunicationibus ligatur, est, ab una absoluatur, carceris manet irratus. Pat. Suar. dñp. 7. scilicet 9. num. 4. 6. Greg. Lop. in d. l. 9. partita, vbi

bonus textus, Bonacini. vbi proxime, quest. 3. punct. 6. num. 1. Tiraquel. de retraci. tit. 2. dñ. gl. 1. num. 21. Pat. Vazq. in opuscul. tract. de excommunicatione, dub. 18. num. 14. Alter. lib. 4. dñp. 5. cap. 4. Pat. Valen. tom. 4. dñp. 8. quest. 17. punct. 8. Gonçal. ad reg. 8. Cancellaria glo. 13. num. 82. 83. Sayr. de censur. lib. 2. cap. 21. num. 13. Quando autem censeatur quis vna abolutione a diuersis excommunicationibus liberatus, latè tradit. D. Couar. in cap. Alma Mater. part. 2. q. 11. ex num. 13.

Vers. Verum si dem crimen.

Add. Farinac. num. 27. vbi alios referit, & ita sentiunt omnes, qui requirant, vt reiteratio fiat ad eundem finem, ne poena multiplicetur, nec identitas persona damnificare sufficit.

Vers. Quod vero dixi eiusdem criminis.

Reiterationem eiusdem sceleris ex 106 interculo, quanvis ad unicum finem tendatur, nouum delictum inducere, dubium non est, non obstante, quod unica pena pro illis actibus imponatur, Farinac. num. 17. qui cum alijs D. Couar. in omnibus sub hoc versiculo contentis sequitur, Caball. cas. 99. num. 50. & cas. 145. num. 1. 2. Barbol. in collectan. ad cap. 1. num. 2. dñp. Turch. d. conc. 169. num. 10. Quod utique verum est in diuersis actibus unum finem recipientibus, qui facti ex interculo plura sunt crimina, pro quibus vna poena infliguntur, Caball. d. num. 1. Vide sup. num. 99. 101.

Ibi: Vbi ex iterata rei furtive contrectatione.

Qui rem furto à se occupatam sapientem contrectat, nullomodo plura furtiva committit, quia primam contrectationem per postfessionem continuit, l. ei. qui 9. ibi: Absidua contrectatione, ff. de furt. l. infra. 69. q. Infans eod. tit. Caball. cas. 7. Salycet. in l. adulter. num. 5. vers. Quod si mulier. Quicquid docuerit Bart. in Authent. Sed nouo iure, vers. Vtterius queruimus plura, C. de seru. fugitiu. & in d. l. ei. qui, vbi alt. contrectantem eandem rem furtivam per diuersa territoria præfutura committere. At si fui à postfessione ceciderit, eandemque iterum recuperet, nouum delictum patrat, non tamē ideo pena multiplicabitur, vt aperte

Con-

Consultus tradit in d. 6. Infans. Quo casu locus erit presenti D. Couar. doctrina, quod scilicet plura delicta repetita ad eundem finem spectatia pro uno ad supplicium publicum habeantur.

Ibi: Ad idem manus.

108 Quante adulterium committens cum vna foemina per multum temporis toties delinquit, quoties fuerit cum ipsa luxurians, tamen vnicam crimini peccatum, non multiplicem habebilit. Farin. vbi proxime. Clat. in q. Adulterium, num. 10. Salyce. sup. Barbol. in collectan. ad cap. imitate, in fin. 6. q. q. 1. ex quibus constat maximum esse delictum, quod Salyce. notat. pp. inter furem, & adulterum; nā ille per contrectationem plura furtiva non admittit, hic vero tot adulteria perpetrat, quot accessus ad foeminae coniugatam habuerit, nec quod peccatum pro uno delicto habentur. Huius differentia ratione est, ut putat Salycetus, quia contrectatio sit in se inanimata, que actu consenserit praedare non potest: adulterium autem, contentiente muliere, committitur. Quæ ratio an congrua sit, alij cogitandum reliquitur. Sed nobis videatur dicendum, quod in contrectatione rei furtiva non reperiunt aliquæ reiteratio delicti, sed continuatio quedam, atque ita actus non distinguuntur, quod manifeste probat Coniunctum in d. l. ei. qui, & in d. 6. Infans, nam etiā fur non temperat furtiva corporaliter insutat, eam tamē animo possidet, ac retinet, per quod prima contrectatio continua tur, ac certari, quod postea subiectur, adiungatur, atque ita omnes vnam furtum efficiunt, nisi ea possesso intercaputare, quoniam tunc, si denovo fur rem furtivam apprehendat, nouum furtum admittit, vt decuit Consultus in d. 6. Infans, a quo præfata deductio ratio.

109 In adulterio hæc aliter se habent, quoniam primus turpitudinis actus, si ex interculo fiat, alij deinceps sequuntur non coniungitur, nec cum eisdem continuantur, cum nulla possessio in aliena vxore adultero, sicut furi in re furtiva queratur, vnde est, vt quoties alienum torum quis ex interculo violat, toties diuersum crimine perpetrare dicatur, nec solus animus pericordi in adulterio prodit, vt actus continui centeantur, qui to et tempore

distinguuntur, vt notum est, nam quod de furi diximus, prouenit a postfessione, que etiam furibus, alijque virtuose rem occupantibus lute competit, suo que effectus operatur, l. 3. q. 1. 3. contrario, ff. de acquis. posse. l. 1. q. Qui a me r. iff. De r. & vi armat.

Num. 9.

Rens ad diuersas peccata damnatus om. 110 nes subire debet, si inter se compatibles fuerint, Caball. cas. 158. num. 22. Clat. d. 9. in quest. 99. num. 9. quod si incompatibles sint, vt quando varijs legibus mortis pena est affectus diuerso supplicij generi, veluti si vna in coniugandis, & altera de capitandis, tunc indicis est elecio, qua morte ille sit periculus, nec fas est ipius damnato optionem dare, l. ant. dñm. 9. Preind. vbi potatur, ff. depen. Clat. sup. Guazzin. defens. 33. cap. 4. num. 16. Luc. de Penna in l. 1. num. 34. C. de festorib. lib. 12. Baiard. ad Clat. d. 5. fin. q. 67. num. 12. Si vero peccatum incompatibles præter mortem sine alijs index pro suo arbitrio subrogari pro illa, que infligitur, Menoch. cas. 5. 91.

Quod si moritur membrum aliquod, 111 etiam sit abscindendum, communiter documentum. incipendum est à pena minori, & sic quod membro prius amputato, deinceps ad ultimum supplicium pertinet, & sic de continuacione obtinetur. Clat. vbi proxime, & ibi Baiard. num. 13. Peguet. decif. 28. in fine. Guazzin. d. defens. 33. cap. 21. in fine. Farin. sup. quest. 22. num. 31. Caball. d. quest. 158. n. 24. Franc. Marc. decif. 738. Sed tamen hoc non teratur, nisi in delictis atrocissimis taliatur Cabasilus, & Farinac, in quo D. Couar. conlectantur.

Ibi: Cum & post mortem in crimini passum. Quoniam regulariter in reorum casis 112 dauerat lauare non licet, soleat ob immanitatem facinorum in aliorum territorum fulpendi, comburi, ac dilacerari, noctant Caball. cas. 294. num. 450. 451. Clat. quest. 51. num. 15. Ant. Gom. vñtar. lib. 3. cap. 3. num. 7. 9. Menoch. de arbitratr. cas. 285. num. 7. Guazzin. defens. 38. cap. 6. num. 1. Medic. in tract. mors omni soluit part. 2. conc. 32. n. 8. Farinac. quest. 10. n. 78. Sed hoc in arbitrio iudicell. Menoch. vbi proxime. Guazzin. vers. Et erit etiam arbitrium, Farinac. d. num. 78. & quest. 128. n. R. 3. 10.

10. & ut huc in cadavera fieri possint, ne
celerario requiritur, quod tempore mor-
tis defunctus fulset damnum, aut ita
conius, vel confessus, vt nulla illi de-
fensio superesset, Guazzin.num.2. Farin.
d. quæst. 10. num. 7. 9. Bois, in præx. crimin-
tit, de accusatione, n. 3.

Ibi: Atque ita ob effugiam in pietatem.
113 Quoniam poena legis Pœpice de par-
ticipis Christiana pietat, ac humana-
nitatis contra omibus vita est, in delictu-
nem abiit, sed alij poenam pro locorum
statutis, aut conluditibus particide-
pleuantur, vt tefant Caball. cap. 15 nu-
m. 11. Clar. 9. Particidium, num. 5. Decian.
tom. 2. lib. 9. cap. 16. in Hispania obserua-
tur, vt particida strangulatus dolio inclu-
datur, atque ita in mare, vel flumine projec-
ti, ut docet D. Couar, cui iustitiantur,
Clar. vbi proximè. Ant. Gom. sup. capo.
3. num. 3. vers. item etiam illud, Gregor.
Lop. in l. 12. glo. 7. in fin. tit. 8. part. 7. Me-
noch. cap. 3. 5. num. 7. 8.

Ibi: Eodem pacto apud Christianos.
114 Et si de iure, qui ad mortem ignis dam-
natur, viuus fit hamnis tradundus, l. uni-
versi 9. C. vbi cap. 7. fiscal. Corlet. sing. 5. 1.
verb. pena. Baiard. ad Clar. in 9. Heret.
num. 15. apud Christiana fidei professo-
res pia viget consuetudo, ut rei Carbo-
lici prius alio genere lupplici occidan-
tur, ac postea, cadavera corum ignis ab-
sumat, Clar. d. 9. fin. q. 99. n. 7.

Num. 10.
115 Hæretici, qui brachio seculari tradu-
ntur, sunt omnia mortis poena afficien-
di, l. 2. tit. 26. part. 7. Simanc. de Catholic.
instit. tit. 46. num. 42. Pat. Suar. de fid. disp.
23. scilicet 1. Gutier. de delict. quest. 33. num.
34. Pet. Gregor. Instragmat. lib. 3. cap. 8.
num. 20. Clar. in 9. Heret. num. 7. & in 9.
fin. quest. 96. num. 7. Azor instit. moral.
part. 1. lib. 8. cap. 13. quest. ult. vers. Ultima
pena. Pat. Hurtad. de fid. disp. 86. scilicet 2. 9.
33. Igne extingui debent, quam po-
nam iudei laicos commutare minimè
permittitur, Gutier. & Clar. vbi proximè;
Bois. tit. de heretic. n. 37.

Ibi: Libri item hæreticorum.
116 Est poena excommunicationis statuta
In Buila in Cœna Domini aduersus legē-

tes, aut retinetus libros hæreticorum,
quam latissimè explicat Sanch. in Deca-
log. lib. 2. cap. 10. ex num. 20. qui num. 56.
afficerit cum Azor. sup. d. lib. 8. c. 16. quest.
11. non licere hæreticorum libros pro-
pria authoritate cuiusque cōburere, sed
Inquisitoribus necessarii fore tradendos,
et si aliquibus contrarium placuerit. Non
tamen qui comburit præfata censura li-
gabitur, vt idem Sanch. adiuvet, quia nō
retinetur, quod Igne consumitur.

Ibi: Quamobrem in primis obseruandum est.
Hæreticos iuste ultimo suppicio dam-
nari, ac flammis tradi, probant Hurtad.
sup. scilicet 1. & 2. Gutier. d. quest. 33. num.
38. cum seqq. Simanc. tit. 46. num. 45. cum
alij. Mencl. in 1. transfig. n. 98. C. de tran-
scit. Decian. lib. 5. cap. 42. num. 4. Iodoc. in
præx. cap. 61. n. 19.

Ibi. Hec verò ignis paenam.

Quod hæretici flamnis extinguantur, 118
generalis obseruat consuetudo, Clar. 9.
Heret. num. 7. Anton. Gom. lib. 3. cap. 2.
num. 1. vers. Item pro qualitate, Villadieg.
de heretic. quest. 1. num. 3. Gutier. num. 41.
Bertrand. conf. 212. num. 3. lib. 2. Decian.
sup. vers. Hoc autem, Menoch. de arbitrat.
cap. 174. num. 2. Gregor. Lop. in l. 2. glo. 9.
tit. 26. part. 7. Roxas sing. 9. Sebalt. Mc-
dic. in summa omn. heret. part. 1. quest. 13.
Ant. Scapp. de iur. non script. lib. 5. cap. 32.
num. 8. Sanctarel. de heret. cap. 27. num. 4.
Azeu. lib. 1. n. 176. tit. 3. lib. 8. Recopilar.

Vers. Tandem in Hispania.

Hæretici qui iudic. seculari tradunduntur 119
in Hispania, si resipiscant, etiam in codé
patibulo prius strangulatur, quam flam-
mis dentur, quod si pertinaciter in suis
erroribus persistant, viu exuruntur, Hurtad.
scilicet 2. 9. 19. Gutier. num. 40. Cened.
ad Decretal. collectan. 55. num. 3. Mart. Del-
rio disquis. magic. lib. 5. scilicet 16. Didac.
Per. in l. 3. vers. Est alia pena, tit. 4. lib. 8.
Ordin. Simanc. in encyclo. tit. 67. ex num.
1. Farf. de heret. quest. 189. 9. 1. num. 4.
& quest. 193. num. 35. Sed si hæreticus fue-
rit negatius: qui scilicet coniunctus
hæretis crimen negat, & sic iudic. secu-
laris tradatur, mortuus comburitur,
Hurtad. 9. 28. qui. 9. 29. 30. agit, an sine
negatiis præstanta Sacra menta Poeni-
tentia.

tentia, ac Eucharistia, & contra Pat.
Suar. de fid. disp. 23. scilicet 2. num. 5. docet
pollic negatiuum Sacramentaliter absolu-
ui, & Sacerdotem ad hoc teneri, quando
prudenter crevit, illum vere esse poenit-
tentem, quod priuatum faciendum est,
nam iudices tenentur prohibere, ne Sä-
cramentum aliquod illis ministretur, ca-
teris vero hæreticis, qui vel propter rei
ciditiam, vel quia sero, scilicet post senten-
tiam conuecti sunt, Sacra menta praedi-
cta non denegantur, quanquam sint
comburendi, Simanc. de Catholic. insit. tit.
57. n. 16. 17. Sylvestr. in summ. verb. heret.
ticos 1. num. 14. 17. Gutier. num. 50. Schil-
lac. intructi de Fide Catholic. cap. 27. num. 40.
Sanctarel. sup. cap. 42. dub. vnic. num. 17.
in fine, Farlinac. d. n. 35. Declan. sup. cap.
5. num. 7.

Vers. Hinc ad effugiam inhumanam
paenam.

120 In Hispania delinquentes in eremo, si
poena mortis sint digni, ac per iudices,
qui, de la hermandad, nostro idioma nec
cupantur, sive puniendo sagittarum isti-
bus eneacabuntur, sed hodie prius fauci-
bus compresis occiduntur, ac in cadaue-
rafagita mirantur, vt notat Greg. Lop.
in l. 12. glo. 7. in fine, tit. 8. part. 7. Pradilla
de paen. delictor. part. 1. cap. 28. n. 7.

AD CAPVT

Vnde cimum.

SVM MARI V M.

- 1 De exequitione publici instrumenti qui traduntur.
- 2 Exequatio an peti posuit ex instrumento,
quo quid liquidum non debetur, ad n. 10.
- 3 Tutor, vel alius administrator exequitione
non conuenienti ante rationem dispu-
tationem.
- 11 Instrumentum exequibile est, quo certa
quantitas vini, vel frumenti debetur, et si
preium incertum sit.

De iudicio exequitione, ac de inter-
pretatione legum Regiarum, qua para-
tam exequitionem publicis tribuunt in-
strumentis, videndi sunt Roderic. Suar. in
l. prof rem iudicatam, sive re indicat. Anton.
Gom. in l. 64. Taur. Gutier. practicar. lib.
1. quest. 110. cum seqq. Aules in cap. 10.
Prætor. verb. exequion. Parador. re. quoti-
dianar. lib. 2. cap. fin. Carleual. de iudic. tom.
2. tit. 3. di. p. 1. cum alij. Auendañ. in cap.
Prætor. part. 2. cap. 30. & in declarat. ad l. 4.